

Sv. Til.

Pravijo, da je bil sv. Til v mladosti velik copernik. Bil je s hudicem v zvezi, zato pa mu je ta moč dal, da se je lahko sprejell, v kakoršino stvar se je le hotel. Nekoga dne, ko gresta s hudobo po cesti, srečata duhovnega, ki ji se hotel. Sv. Til stopi h kraju ter se boji v hrastov štor spre- rega, ki ji se hotel. Sv. Til stopi h kraju ter se boji v hrastov štor spre- meni, hudic pa se začne valjati po blatu. Ko duhoven odide, pride hudic ves povabljan k Tilu. Ta se začne smejati, rekoč: „Ali nisi aboten, da se po blatu valjaš? Kar bi se bil v hrastov štor sprenezil, kakor jaz.“ „Ti lahko govoriš“, reče hudic, „ker ne veš, kdo je ta, pred njim se morajo vse pekleske pošasti do tal pokloniti.“

Tila pa je bilo skrbeti, kaj bo za dušo, ker je že v toliko pregrehe zabredel. Vpraša hudica, ali se se more spokoriti in svojo dušo pogub- lenja oteči, ta pa mu odgovori: „Spokoriš se se lahko, pa bodeš moral veliko trpeti. Pojdi v puščavo, tam se oleži pod leskov grm in tam leži sedem let brez jedi. Če sedem let pa bode prišla košuta, ki te bo podajila in takrat bodeš rešen. Til uboga hudica ni gre v puščavo: tje prišedši se oleže pod leskov grm in čaka rešitve. Čez sedem let ves pride košuta, ki ga podajji, in Til je bil rešen.“

~

(Sv. Til je patron lovcev.)